

ворянія та. Тойзи Слогъ могатъ да го добыжтъ и кои то не сж толико остроумны чрезъ прилъжаніе и време много.

127-о. Возвышенный Слогъ (*stylus sublimis*) е единъ способъ за да ся писва не обыкновенно; е языкъ отъ страсти. Други называвать него 1) Высокій, 2) Славяно-Българскій. Защо въ него ся употреблявать Славянски слова и Израженія. 3) Ораторскій. Но не треба да смѣямы Возвышенна съ Высокіа, кой то става въ едно дѣйствіе, въ едно чюство, и въ едно выраженіе.

Слова за той зи Слогъ прилични сж Важни, Благозвучни, Необыкновенни, Заимствовани изъ Славянскаго языка. Но всяко Славянско Слово, или речъ не дава красота на Слога. Дължио е да ся избирать съ велико смотреніе и умѣренность (*parce detopta*. Ног.)

Израженіе ся употреблява възвышенно, Славнобългарско, съ чюства отъ жарь, съ необыкновенна сила израженія, изпълняна отъ красота и жизнь. — А предмети тѣ да сж Высоки дѣянія и проч.

128-о. Противный на Простыа Слогъ е много свѣзанный, на кого то слова та сж като оракуль (проричаніе), какви то сж темни Ираклитови тѣ списанія. На Простонародныа, е Искусственный (Принужденный), въ кого то, който го е страхъ, да него укорятъ като простакъ, хоротува съ Слогъ искусственный, трепери да изражи, колко то го подкана естество то, не говори други, освенъ принуждени, притворни, които сяка чи иска образованность та. Такиви бѣха Софисти тѣ и Схолащцы тѣ. На Домашныа Надутый, кой то ся вижда чи не търпи общи и обыкновенни слова, и отбѣгва всяка пріятность и дарба, която дохожда отъ простота и пріятельство то. Тойзи Слогъ е свойственъ на неприступны тѣ и Горделивы тѣ. Въ тойзи Слогъ падать и колко то ищятъ да пишятъ Важно, и не зематъ за водитель пра-